

lige Mening mellem de lærde, at *Ejendomsforholdet* gyldig kan ordnes paa en hvilkensomhelst Maade ved en simpel privat Ægtepagt, er man ligesaa enig om, at *Raadighedsforholdet* ikke kan det, dertil udkræves kongelig Stadfæstelse. Men saadan »Konfirmation« gives — efter hvad jeg i Praxis har erfaret — ikke paa Bestemmelser om *Samraaden*; kun *Sær-raaden* vil Justitsministeriet vide af. Heraf følger da atter, at det ingen Interesse har at oprette Ægtepagt for Folk, der ikke har mere end af Haanden og i Munden og heller ikke har synderligt mere i Vente; thi vel kunde der ogsaa da være Anledning til at skaffe Hustruen Myndighed og Medraaden over Udbyttet af det fælles Arbejde, men naar *det* ikke kan lade sig gjøre, naar man blot kan forandre Ejendomsforholdet, er der ingen Grund dertil, tværtimod; det vilde kun kunne blive til Skade for Hustruen, som saa udelukkedes fra Andel i Mandens Erhverv.

Hvad nu angaar *Formerne* ved en saadan *Ægtepagts* Oprettelse, da kan den ganske vist oprettes saavel mundtlig som skriftlig, men det sidste er naturligvis for Forsigtigheds Skyld ubetinget at foretrække og er derhos nødvendigt, naar man vil have Konfirmation paa den. Derhos maa, hvis Ægtefællerne ikke ere fuldmyndige, deres Værge optræde for dem eller deres Kurator med dem ved Underskriften. Hvis de allerede ere gifte, og Hustruen altsaa uden Hensyn til Alder er umyndig, maa der derhos i den Anledning beskikkes hende en anden Værge end Manden, som naturligvis ikke kan forhandle med sig selv, men dette har ikke synderlig Betydning, da det antages, at naar Konfirmation søges og gives, gjør det ikke Noget, at Ægtefællerne har manglet Myndighed; kun maa der saa udtrykkelig søges om Konfirmation ogsaa paa denne Mangel. — Endelig skal Ægtepagten, hvis den oprettes skriftlig, stemples efter Værdien af det, der holdes udenfor Formuefællesskabet med $\frac{1}{6}$ pCt. forsaavidt angaar Kapitaler eller andet Løsøre, $\frac{2}{3}$ pCt. forsaavidt angaar faste Ejendomme.

Med Hensyn til *Formerne* ved *Konfirmationens* Erhvervelse maa der derom indgives en Ansøgning (paa stemplet Papir til 65 Øre) til Justitsministeriet, men stilet »til Kongen«. Den indleveres helst til vedkommende Underøvrighed, som da lader den gaa videre, og gennem hvem